

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Dievo Karalystė. 1 dalis

John Fenn, 2011 m. vasario mėn. 3 d., www.supernaturalhousechurch.org

Praeitą savaitę aš dalinausi mintimis apie Viešpaties aplankymą, kurio metu buvau paskatintas pastudijuoti skirtumus tarp Dangaus Karalystės Evangelijos ir to, kas visuotinai priimta manyti, kad tai yra evangelija. Štai pirmas dalykas, ką aš supratau apie Karalystę.

Atsiribojus nuo biblinės reikšmės, karalystė yra tik valdymo forma, kai valdo karalius. Jėzus nepasakė: „parlamentinė dangaus monarchija“, panaši kaip Anglijoje. Jis nepasakė: „reprezentacinė dangaus respublika“, panaši į JAV. Jis nepasakė: „dangaus demokratija“, kur laimi 51% dauguma.

Taigi, kai mes kalbame apie Dievo arba Dangaus karalystę, mes kalbame apie vyriausybės formą, kuri turi Karalių, ir to Karaliaus vardas yra Jėzus.

Dievas Tėvas davė karalystę Savo Sūnui, kaip matome Dan 7:9-14, čia Tėvas vadinamas „Amžinasis“. Jis davė Žmogaus Sūnui karalystę, kuri „nesunaikinama“ ir niekada nesibaigs.

Apaštalas Jonas matė tą patį karalystės atidavimą, nors aprašė jį kitaip (Apr 4 ir 5 skyriai). Čia Tėvas aprašomas 4 skyriuje: ir Jėzus „Judo giminės liūtas, Dovydo šaknis“ atėjo ir „**paėmė iš Jo dešinės rankos knyga, to Kuris sėdi soste...**“ (Apr 5:1-8).

Karaliaus valdžia yra absoliuti. Karalius neatsiskaito nei piliečiams, nei dvariškiams, nei teismui. Štai kaip Jėzus valdo savo karalystę, būdamas Kristaus Kūno galva. Jis pavaldus Tėvui ir pabaigoje Jis gražins Savo karalystę Tėvui. „Po to bus galas, kai Jis perduos karalystę Dievui Tėvui, sunaikinęs visas kunigaikštystes, visas valdžias ir jėgas“ (1 Kor 15:24).

Kai mokiniai išgirdo apie Dievo karalystę, jie iš karto pagalvojo apie karaliaus valdžią ir, kad Jėzus bus tas karalius. Bet jie nematė didesnio poveikio, todėl : „Jiems klausantis, **Jis tęsė ir pasakė palyginimą. Mat Jis buvo netoli Jeruzalės, ir žmonės manė, jog tuojau pat turi pasirodyti Dievo karalystė**“ (Lk 18:11).

Karalystė kaip valdymo forma turi piliečius, kurie joje gyvena, turi įstatymus ir kultūrą, kuri yra unikali, ir naudoja žiniasklaidą bendrauti su piliečiais. Žemiška karalystė arba vyriausybė naudoja žiniasklaidą, kad perduotų žinias piliečiams, o mes turime Šventąją Dvasią, kuri gyvena mumyse. Štai tokiu būdu mūsų Karalius bendrauja su savo karalystės piliečiais.

Šėtonas taip pat yra karalius virš karalystės. Jėzus pasakė: „pragaro vartai“ nenugalės Kristaus Kūno. Karalystės vartai tuo laiku buvo ta vieta, kur posėdžiavo vyriausybė. Galime prisiminti Boazą, kuris nuėjo prie vartų pas vyresniusius leidimo vesti Rutą. Taip pat Abšolomas sėdėjo Jaruzalės vartuose, darydamas teismo sprendimus, kurie paneigė Dovydo valdymą (Mt 12:26; 16:18; Rut 4:1-10; 2 Sam 15:1-6).

Kur yra Dievo Karalystė?

Jėzus pasakė Pilotui: „Mano karalystė nėra iš šito pasaulio: jei mano karalystė būtų iš šio pasaulio, tada mano tarnai kovotų, kad aš nebūčiau atiduotas į žydų rankas. Bet mano karalystė ne iš čia“ (Jn 18:36).

Jėzus, sakydamas Pilotui, kad Jo tarnai būtų Jį gynę, jei Jo karalystė būtų iš šito pasaulio, atskleidė visai kitą planą įtvirtinti savo karalystei žemėje, kokio dar nėra buvę anksčiau. Karalystė būtų kovojusi su Pilotu, būtų kovojusi su Roma, nes Jėzaus gimimą lydėjo Dangaus armija. „Staiga prie angelo pasirodė gausi Dangaus kareivija, šlovinanti Dievą: „Šlovė Dievui aukštybėse, o žemėje ramybė ir palankumas žmonėms!“

„Dievo karalystė neateina regimai <...> nes Dievo karalystė yra tarp jūsų“ (Lk 17:20-21). Faktiškai Tėvo metodas paskleisti karalystę žemėje buvo slaptas, „kurios nepažino jokie šio pasaulio valdovai, nes, jei būtų pažinę, nebūtų šlovės Karaliaus nukryžiuavę“ (1 Kor 2:8).

Tėvas ir Sūnus sukūrė planą, pagal kurį karalystė turėjo būti patalpinta žmonėse - visi įstatymai, visa kultūra, netgi pats Karalius per Šventąją Dvasią turėjo būti patalpintas žmonėse! Karalystė pasiekia individus per apreiškimą, kuris ateina nuo Tėvo per Šventąją Dvasią. Apreiškimas yra toks: Jėzus yra prisikėlęs Kristus, Dievo Sūnus. Šis apreiškimas lydi jų apsisprendimas tikėti ir sekti Jį, kaip Karalių - Išgelbėtoją. Tai reiškia būti atgimusiui iš aukšto.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Karalystės piliečiai

Kaip kiekvienoje karalystėje, pilietis turi būti joje gimęs. Jei natūraliai nesi ten gimęs, gali imigruoti ir priimti pilietybę. Kartais nacija įsivaikina tave, suteikdama pilietybę nelegaliems imigrantams. Iš dalies dėl to, kad ir tu ir Jis nepatirtume šėtono kaltinimų, Tėvas leido mums patirti visus tris tapimo Dievo karalystės piliečiais metodus, visus iš karto vienu metu!

Mes gimstame į karalystę per gimimą iš aukšto, tuo pačiu metu mes esame Tėvo įsūnijami į karalystę per Jėzų. Taigi dabar mes esame Tėvo vaikai karališkoje šeimoje, ir mes taip pat imigruojame, esame perkeliami, „kuri išlaisvino mus iš tamsybių valdžios ir perkėlė į savo mylimojo Sūnaus karalystę!“ (2 Kor 5:17; Ef 1:5-6; Kol 1:12-13; Rom 8:15-17; Gal 3:26).

Be to kiekvienas karalystės pilietis yra karališkasis kunigas pašauktas rūpintis Dievo reikalais amžinybei. Taip pat mes esame karalystės Ambasadoriai ir kviečiame žmones, kurie yra šėtono karalystėje susitaikyti su Karaliumi ir imigruoti į Jo karalystę (1 Pt 2, 9; 2 Kor 5, 17-20).

Ką reiškia gyventi karalystės kultūroje

Nuo dabar Dievo karalystė yra tarp žmonių, ji pasireiškia žemėje per mūsų gyvenimus. Mūsų pilietybė yra danguje, nors mes visi, taip pat esame mūsų žemiškų tautų piliečiai (Fil 3:20).

Jei karalystė yra mumyse, kaip gi ji tuomet veikia? Kaip gi mums tada suprasti jos įstatymus?

Kiekviena tauta ir karalystė turi užrašytus įstatymus, kad piliečiai galėtų juos vykdyti. Užrašytas įstatymas nutildo visas diskusijas. Kiekviena tauta turi teismų sistemą, nes įstatymų kūrėjai gali būti jau seniai mirę arba, negali dalyvauti visur, kur iškyla būtinybė, todėl tautoje yra teismų sistema, kuri paaiškina, ką įstatymų kūrėjai norėjo pasakyti, kurdami įstatymus ir kaip jie turi būti pritaikomi.

Ne taip yra su Dievo karalyste. Įstatymų Autorius gyvena kiekviename pilietyje ir ten įrašo savo įstatymus, dar daugiau jie tampa mūsų prigimties dalimi. „Štai Sandora, kurią su jais sudarysiu, praslinkus anoms dienoms,- sako Viešpats,- Aš įdėsiu savo įstatymus į jų širdis ir juos įrašysiu jų mintyse, ir jų nuodėmių bei nedorybių daugiau nebeprisiminsiu“ (Žyd 10:16-17).

Dievo karalystės charakteristikos yra meilė, ramybė, džiaugsmas Šventojoje Dvasioje. Šėtono karalystės charakteristikos: baimė, abejonės, kančia, sumaištis. Kiekvienos karalystės piliečiai yra pavaldūs savo karalystei ir nėra pavaldūs kitai karalystei.

Turiu baigti nes laikaisi tam tikro formato... kitą savaitę aš pasidalinsiu tuo, ką Jėzus mokė apie Savo karalystę ir kaip ji skiriasi nuo populiarios evangelijos, kuri taip plačiai pasklidusi šiuolaikinėje Krikščioniškoje kultūroje.

*Gausių palaiminimų!
John Fenn*

Dievo Karalystė. 2 dalis

John Fenn, 2011 m. vasario mėn. 12 d., www.supernaturalhousechurch.org

Prisiminkime praeitos tekstą, kad Jėzus yra Karalius Dievo karalystėje, ir Jis praleisdavo vakarus žmonių namuose valgydamas ir gerdamas tai, kas prieš Jį buvo padedama, keliaudavo su jais ir sėdėdavo kartu prie laužo. Koks Karalius! Kokia tai karalystė, kurioje buvo vertinamas paprastas žmogus ir jis turėjo kažką pasiūlyti Karaliui.

Jėzus mokė apie Dievo karalystės kultūrą ir vertybes žmonių kasdieniniame gyvenime. Šitos vertybės labai skyrėsi tiek nuo romėnų, tiek nuo to meto žydų kultūros, kuri juos supo. Nei Erodas, nei religiniai lyderiai, nei karaliai nesusimaišydavo su paprastais žmonėmis, nenusileisdavo iki jų lygio, nesidalino kasdienybės vargais ir rūpesčiais su jais.

Kai Jėzus vaikščiojo su žmonėmis, Jis mokė apie Dievo karalystę. Apd 8:12 pasakyta, kad apie Dievo karalystę Jis mokė taip pat 40 dienų po prisikėlimo. Po kelių metų Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą Samarijoje pamokslavo Pilypas (Apd 8:12). Maždaug po trisdešimt metų Apd 28:31 paminėta, kad Paulius „skelbė apie Dievo Karalystę ir labai drąsiai, netrukdomas mokė apie Viešpatį Jėzų Kristų“ iš savo namų.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Jie liudijo karalystės kultūrą ir įsitikinimus, apie žmonėms prieinamą ir pasiekiamą karalių! Ne Holivudo Jėzų, ne Viešpatį, prie kurio turi keliais užlipti 120 laiptelių, kad uždegtum žvakelę, bet į žemę nusileidusį karalių, kuris dabar gyvena mumyse. Tai karalystė, kuri nepanaši nei į vieną kitą. Ir jie mokė apie ją ir gyveno joje, taip kaip aprašyta Naujajame Testamente.

Kur mes susitelkiame?

Jėzus siūlė žmonėms tapti visiškai skirtingos karalystės piliečiais. Ši karalystė turėjo visiškai skirtingą vertybių sistemą nei Romos Imperija, žydų religinė aristokratija, ar ta, kurią siūlė deivės ir dievai Romos šventyklose. Šiandien karalystės Evangelija skiriasi nuo modernaus gyvenimo ir bažnyčios kultūros taip pat, kaip tai buvo Romoje.

Ar mes suvokiame taip, kaip suprato jie, kad esame Dievo karalystės piliečiai? Ar mes atspindime visą karalystės kultūros ir vertybių paveikslą? Ar mes gyvename pagal mūsų tikėjimą taip, kaip gyveno Paulius ir kiti, kurie užrašė Naująjį Testamentą?

Bažnyčios kultūra sako: „jokios konfrontacijos“, tik „pakelk ranką“, „pasveikink pastorių po tarnavimo priimamajame kambaryje“. Bažnyčios kultūra sako: „prisijunk prie mūsų“, toje didelėje konkuruojančioje palapinėje. Ar tai karalystės kultūra?

Biblija vertina santykius, mes vertiname skaičius. Biblijos pavyzdys - atversti žmones mokymu ir vėliau eiti kartu su jais per gyvenimą. Vyresni moko jaunesnius, daugiau patyrę moko naujokus tikėjimo ir santykių. O šiuolaikinės bažnyčios kultūrai labiausiai rūpi du dalykai: kiek žmonių apsilankė susirinkime ir kokie buvo surinkti paaukojimai.

Jie susirinkdavo namuose suprasdami, kad namai ir šeima nuo Adomo ir Ievos laikų yra pati tinkamiausia vieta pažinti Dievą. Mes gi surenkame žmones didelėse auditorijose, kur šeima padalijama pagal amžiaus grupes, kad svetimi žmonės ją mokytų apie Dievą.

Jų tikėjimas nebuvo sterilus

Jie pažinojo vienas kitą, kartu brovėsi pro gyvenimo sunkumus, atremdavo iššūkius, įsižeisdavo ir atleisdavo, nugalėdavo tarpusavio konfliktus. Mes sterilizavome mūsų tikėjimą. Mums pakanka tik įmesti pinigų į paaukojimų krepšį, o kas nors kitas tegu užsiima su „tais žmonėmis“.

Jie mokė visą kursą apie tą kitą karalystę, kuri turi visiškai kitas vertybes. Mes atstovaujame tik menkutę atplaišą to, kas buvo Dievo sumanyta. Dėl to bažnyčios, kurios kažkada buvo „ant bangos“ ir dalyvavo tame, ką Dievas daro, tapo atmestinos savo kartai ir netgi pajuokos objektu kiekvienam, kuris turi objektyvų protą, tapo tuščiomis kaip ir daugelis prieš jas buvusių denominacijų, kurios nuklydo nuo kelio į žmonių tradicijas, ir prarado ryšį su visuomene.

Bet... Žmonės, nors ir jausdami vidinę kovą, savo prote bei maldos metu vertina ir mąsto apie šituos dalykus. Viename stulpelyje jie išvardija juos supančias bažnyčios vertybes, o kitame - dalykus, kurie turi atgarsį jų dvasioje ir širdyje.

Biblijos realybė

Jei tu skaitai apie Didįjį Paliepimą, ten nėra nieko apie atgimimą iš aukšto. Ten nėra nieko apie susirinkimus palapinėse arba prabudimo susirinkimus, ar evangelistinius kruzeirus, sukurtus tam, kad būtų suskaičiuotos pakeltos rankos arba surinktos kortelės su užrašytais ant jų vardais, kad būtų suskaičiuota kiek žmonių „apsisprendė“. Šlovė Dievui už tuos žmones, kurių sielos buvo laimėtos tokiu būdu, bet kodėl mums nesugrįžus ir nepradėjus sleisti savo tikėjimą taip, kaip tai darė jie?

Jėzus taip liepė sleisti Evangeliją: „Eikite ir padarykite mano mokinius <...> mokydami juos laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs“ (Mt 28:19-20). Tai santykiai, nes mokymas ir laikymasis apima abu mokymosi elementus. „Darykite tai, ką Aš jums įsakiau“ (vert. iš anglų k.) yra parodymas, kaip kasdieniniame gyvenime pritaikomas Jėzaus mokymas (Mt 28:20).

Mt 16:20 pasakyta, kad tikinčiuosius lydės ženklai ir stebuklai. Kūno ir sielos išgydymas buvo rezultatas to, ką jie patiria namuose, bendraudami vienas su kitu tikėjime. Išgydymai ir kiti stebuklai buvo tarsi malonus pilnatvės kvapas, kuris sklido, kai jie mokė ir demonstravo kitiems, kaip gyventi tikėjimu.

Šiandien mes reklamuojame stebuklus ir išgydymus PRIEŠ tai, kai jie įvyksta, kad sukviestume žmones, nes mes neturime santykių su jais. Tai tik dar vienas susirinkimas, kuriame apsilankome. Mes gal būt ten

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

išvystame stebuklus, bet tik kaip greitosios pagalbos darbuotojas, kuris ten yra tik stebėtojas, arba kaip tie žmonės paminėti Jn 6:26, kurie sekė Jėzų ne dėl amžinojo gyvenimo, bet dėl to, kad gavo maisto ir buvo pasotinti. Kurioje grupėje tu nori būti?

Aš supratau, stebėjau, sakiau ir dar sakysiu, kad krikščionybė prasidėjo kaip bendravimas, kai Dievas atėjo pas žmogų Izraelyje. Graikijoje ji tapo filosofija, Romoje - religija, Europoje - tradicija, o JAV - ji tapo verslu.

Apaštalų darbai yra normali krikščionybė

Aš prisimenu, kad tai suvokiau, kuomet dar buvau paauglys. Tada pasakiau sau, kad denominacijos nėra normalu - tai nenormalu. Jie visi gali galvoti, kad tai ką aš tikiu yra nenormalu, bet priešingas dalykas yra tiesa. Apaštalų darbai yra normalu.

Tai yra normalu matyti žmones išgydytus, matyti demonus išvytus, matyti angelus ir/ arba Viešpatį kaip Apaštalų darbuose. Yra normalu turėti artimus tikėjimo draugus, susitikti namuose neformalioje aplinkoje. Tai, ką aš aplink save matau - struktūra, perdėjimas, prekyba, vienu dovanų išaukštinimas virš kitų yra nenormalu, netgi nefunkcionalu... Apaštalų darbų knyga yra normali krikščionybė. Būtent taip mūsų tikėjimo tėvai praktikavo krikščionybę.

Tai viena iš priežasčių, dėl kurių aš ir Barbara įsijungėme į tai, ką mes vadinome „maldos susirinkimais“ ir jie labai greitai augo. Ketvirtadienio vakarą susirinkimas vykdavo bažnyčios pusrūsyje. Jame dalyvaudavo grupelė paauglių ir bažnyčios vyresnysis, kuris mums davė patalpas. Šeštadienio vakarą būdavome sodyboje, kur rinkdavosi įvairaus amžiaus grupė. Sekmadienio vakarą rinkdavomės su mažesne grupele paauglių, keisdami namus.

Mes šlovindavome, meldėmės ir dovanos laivai plaukė. Nesvarbu, kas vesdavo, jie visada leisdavo Viešpačiui veikti taip, kaip Jis norėjo ir pakreipti susirinkimo eigą. Bet mes visada palaikėme ryšį vienas su kitu savaitės metu. Kai kurie susitikdavo mokykloje. Valandų valandas mes prakalbėdavome telefonu apie situacijas šeimose arba augimą Kristuje, sprendimus, kuriuos darydavome. Vyresnė karta padėdavo jaunesnei, netgi jeigu būdavo tik mėnesių skirtumas, dvasine prasme vieni buvome vyresni, kiti kūdikiai tikėjime, bet visi buvome lygūs.

Galbūt pirmą kartą istorijoje, tiek daug žmonių palieka bažnyčias ir neatsitraukia nuo Dievo, bet atranda Jį. Jie randa Jį tikruose santykiuose namų susirinkimuose taip, kaip aprašyta Apaštalų darbų knygoje.

Mes tapome tikėjimo herojais, kaip parašyta Žyd 11:16: „Bet dabar jie siekė geresnės tėvynės, tai yra dangiškos. Todėl Dievas nesigėdija vadintis jų Dievu: juk Jis paruošė jiems Miestą!“

Gausių palaiminimų!
John Fenn

Dievo Karalystė. 3 dalis

John Fenn, 2011 m. vasario mėn. 19 d., www.supernaturalhousechurch.org

Išeinant

Vienas geriausių būdų nustatyti, kas yra Karalystės kultūra, o kas nėra, tai palyginti tai, ką sako Žodis ir kaip gyveno Naujojo Testamento rašytojai su šiandienos bažnyčios kultūra. Kai šitie požymiai yra nustatomi, asmuo gali ieškoti kitų žmonių, kurie pripažįsta Karalystės kultūrą ir vertybes.

5 elementai: Žodis, Garbinimas, Malda, Bendravimas, Evangelizacija

Žodis tuomet:

„Jie ištvermingai laikėsi apaštalų mokymo ir bendravimo su apaštalais (vert. iš angl.), duonos laužymo (valgymo kartu) ir maldų“.

„Kaip nieko nenutylėjau, kas naudinga, bet kalbėjau ir mokiau jus tiek viešumoje, tiek po namus“ (Paulius).

„Įeinantį Petrą Kornelijus pasitiko ir, puldamas po kojų išreiškė jam pagarbą“.

„Paulius gyveno savo išsinuomotame name ištisus dvejus metus ir priiminėdavo visus, kurie pas jį ateidavo. Jis skelbė Dievo Karalystę ir labai drąsiai, netrukdomas mokė apie Viešpatį Jėzų Kristų...“

„Tad kaip bus broliai? Kai susirenkate, kiekvienas turi giesmę ar pamokymą, ar kalbą, ar apreiškimą. Tegul viskas tarnauja ugdymui.“

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

(Apd 2:42; 20:20; 10:25; 28:30-31; 1 Kor14:26).

Mes galime matyti, kad lyderiai buvo su žmonėmis, jų namuose, ir netgi po to kai buvo užrašytas mūsų Naujasis Testamentas, jie vis dar mokė Žodžio būdami tarp žmonių jų namuose. Jie susitikdavo namuose, todėl susirinkime visi galėjo dalyvauti, ir mokymas vyko diskusijos forma.

Žodis šiandien:

Auditorijose surenkamos didelės grupės tam, kad vienas žmogus savaitė po savaitės pamokslautų tai, ką jam kalba Dievas. Sakykla yra tik vienas būdas bendrauti su žmonėmis. Todėl nėra jokios diskusijos, jokio dalyvavimo, galimybės paklausti ar mesti iššūkį pranešėjui.

Išvada: Mes matome nuoseklumą tame, kaip Jėzus mokė žmones jų namuose, įvairiose jų gyvenimo situacijose, ir mes matome tai Apaštalų darbuose ir Naujojo Testamento laiškuose. Taigi taip kaip Jėzus, lyderiai susitikdavo su žmonėmis namuose, dalinosi Žodžiu mažose grupėse ir dalyvavo diskusijose. Tai matome visame Naujajame Testamente, ir tai yra Karalystės kultūra. Priešingas elgesys - tai jau kita kultūra ir vertybių sistema.

Garbinimas tuomet:

„Tad kaip bus, broliai? Kai susirenkate, kiekvienas turi giesmę (psalmę)...“

„Ir nepasigerkite vynu, kuriame yra pasileidimas, bet būkite pilni dvasios, kalbėdami sau psalmėmis, himnais, ir dvasinėmis giesmėmis, giedodami ir šlovindami savo širdyse Viešpatį“.

„Kristaus Žodis tegu tarpsta jumyse. Mokykite ir įspėkite vieni kitus visokeriopa išmintimi, su dėkinga širdimi giedokite Viešpačiui psalmes, himnus ir dvasines giesmes.“

(1 Kor 14:26; Ef 5:18-19; Kol 3:16).

Čia reikėtų paminėti, kad yra žinomi namų, kuriuose susirinkdavo bažnyčios, šeiminių vardai: Justas Korinte – Apd 18:7, Akvila ir Priskilė Efeze – 1 Kor 16:8,19; Filemonas Kolosuose - Fil 2.

Garbinimas dabar vyksta auditorijose su išrinktais dainininkais ir muzikantais, kurie stovi prieš auditoriją. Garbinimo komanda veda kongregaciją, užuot susirinkimo adoracija būtų tikrasis Viešpaties garbinimas. Garbinimui yra skiriamas specialus laikas, užuot leidus jam plaukti laisvai iš žmonių širdžių ir pabaigti jį tada, kai Dvasia norės.

Išvada: Karalystės kultūra ir vertybės yra tokios, kad žmonės garbina individualiai ir mažose namų grupėse. Jie kartais gieda žinomas giesmes, psalmes, himnus, o kartais spontaniškai, kai asmuo arba visa grupė gieda iš Dvasios paraginimo.

Malda tuomet:

„...Jis pasiėmė Petrą, Joną bei Jokūbą ir užkopė į kalną melstis...“.

„Jie išvermingai laikėsi apaštalų mokymo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų...“.

„Taigi Petras buvo laikomas kalėjime. O bažnyčia nepaliaujamai meldėsi už jį Dievui...(ir kai buvo išlaisvintas angelo) ...tai supratęs, jis atėjo prie Morkumi vadinamo Jono motinos Marijos namų, kuriuose daug susirinkusių meldėsi“.

„išėjome už miesto prie upės, kur pagal paprotį buvo maldos vieta“.

(Lk 9:28; Apd 2:42; 12:5,12; 16:13).

Yra daug eilučių su nurodymais melstis kalbomis, melstis už vyriausybę, vienas už kitą, dvasinius lyderius ir t.t., bet esmė yra ta, kad yra individuali malda ir laisvė melstis kartu mažose grupėse, namuose, ar prie upės, ar kur nors kitur, kur mums patogu.

Malda šiandien yra sutelkta pastate. Kai bažnyčia turi naktinę maldą, ji yra pastate. Kai susirenka užtarėjų grupė, malda vyksta pastate. Parduodama tūkstančiai knygų apie tai, kaip melstis, o grupių maldos namuose dažnai nuvertinamos.

Išvada: Sistema, kur pastorius yra vienas iškilęs virš visų piramidės struktūroje, ir diktuoja savo valią ir kontrolę kongregacijai, reiškia, kad žmonės, kurie meldžiasi ne pastate turi būti kontroliuojami arba stebimi iš arti. Karalystės kultūra – tai susirinkimai namuose su žmonėmis, kurie pažįsta ir myli vienas kitą, vertina, gerbia, ir daug daugiau pasitiki Kristumi, kuris yra žmonėse.

Bendravimas tuomet: Bendravimas, kaip mokoma ir pamokslaujama Naujajame testamente yra šventas. Pradedant Jėzaus dalyvavimu vestuvių pokylyje, ir baigiant valgymu namuose NT namų bažnyčiose bendravimas yra šventas.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Nors kai kurie arogantiški krikščionys valgė savo namuose prieš ateidami į susirinkimą Justo namuose ir kituose, valgymas buvo tų bažnyčių susirinkimų dalis. Paulius rašė: „Argi neturite savo namų valgyti ir gerti? O gal norite paniekinti Dievo bažnyčią ir sugėdinti stokojančius? Kas man belieka sakyti? Pagirti? Ne! Už tai nepagirsiu!“ (1 Kor 11:22)

Bendravimas buvo ir yra dalis Karalystės kultūros. Štai viena iš priežasčių, kad mes turėsime „vestuvių pokylį su Avinėliu“...valgymas kartu, buvimas kartu, bendravimas, kalbėjimasis, dalinimasis Karalystės kultūroje yra šventa.

Bendravimas dabar yra kažkas, kas vyksta „po to“. „Po tarnavimo mes turėsime bendravimą“ - tarsi bendravimas būtų dar viena programa tvarkaraštyje. Tikras bendravimas nėra įmanomas auditorijoje, nes bendravimas yra besitęsiantys, nenutrūkstami santykiai.

Išvada: Karalystės vertybės ir bendravimo kultūra yra geriausiai pademonstruojama namuose, darbo vietoje, įvairiose kasdieninio gyvenimo situacijose, ne tik tam skirtu laiku po susirinkimo. Tikslas yra žmonės, o ne pastatai. Taip prasidėjo ir taip baigsis laikai.

Evangelizmas tada: Evangelizmas, kaip mokė Jėzus ir praktikavo lyderiai, buvo tarsi ratai ratuose. Vidinis ratas – **šeima**, tai matome, kai Andrėjus pristato savo brolių Petrą Jėzui. Kitas ratas – **draugai/bendruomenė**, tai matome, kai Pilypas pristato savo draugą Natanaelį Jėzui. Dar kitas ratas – **bendradarbiai**. Juos matome, kai Petras pasakoja apie Jėzų Jokūbui ir Jonui, kuris taip pat paliko savo žvejybos verslą ir sekė Viešpatį.

Kitas ratas - **Dievo ieškotojai**, žmonės, kurie jau tiki į Dievą, bet ne Jėzų Kristų, tokie kaip Lidija Filipuose, kuri „garbino Dievą“, bet dar nebuvo atgimusi. Tai tie patys pas kuriuos ėjo Paulius. Štai kodėl jis visų pirma ėjo į sinagogas. Jis ieškojo žmonių, kurie jau tikėjo Dievą, bet dar Ne Jėzų.

Išorinis ratas yra **svetimi žmonės, kurie yra tau draugiški**, arba kaip Jėzus apibūdino juos, tai - ramybės sūnūs. Bet jeigu jie atstumia mūsų Viešpaties liudijimą, buvo liepta eiti kur nors kitur. (Jn 1:40-48; Lk 5:3-11; Mt 10:12-15; Lk 9:5-9; Apd 16:14-15; 17:1-2,10-11; 18:4-8; 19:8-9)

Evangelizmas dabar tai davimas dešimtinių asmeniui, kuris dėl kažkokių priežasčių tarnauja tarp tikinčiųjų auditorijoje, arba plėtros programos skirtos liudyti netikintiems, kad atvestume juos pas Viešpatį ir po to į bažnyčią.

Išvada: Karalystės kultūra ir vertybės yra nukreiptos į žmones. Jos yra natūralios ir organiškos. Karalystės kultūrą atstovauja žmonės liudijantys tai, ką Jėzus padarė jų gyvenime, iš šeimos draugams, bendradarbiams, Dievo ieškotojams, ir atviriems ramybės sūnūms ir dukterims, apie kuriuos mokė Jėzus, ir kurių ieškojo Paulius.

Ką tu dabar darai?

Kai žmogus suvokia, kad Karalystės kultūra randa atgarsį jo dvasioje daug labiau nei moderni bažnyčios kultūra, prasideda perėjimas. Jie gilinasi Žodyje, ieško mokymo ir žmonių, kurie panašūs į juos.

Kai tik įvyksta perėjimas iš bažnyčios kultūros į Karalystės kultūrą, žmogus turi siekti tikslingų santykių (santykių su intencija), dažnai pasikviesti žmones kavai, valgiui, maldai, šlovinimui. Štai taip viskas prasideda. Kartais per ilgus priešpiečius tinka aptarti savo dvasinę kelionę, tokia pradžia taip pat įmanoma. Tu gali net nežinoti ir tik pabendravus su kitu žmogumi tampa aišku, kad jūs turite tas pačias Karalystės vertybes.

Viską darykite su tikslu, su intencija. Suteikite bendravime pirmenybę tiems žmonėms, kuriems priimtinos tos pačios Karalystės vertybės... Prašykite Tėvą, kad sutiktumėte tokius žmones savo kelyje. Kelionė tampa gyvenimo stiliumi!

Sekančią savaitę... daugiau palyginimų apie Karalystės principus ir kaip surasti panašius į save.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Karalystė. Viską atrakinantis raktas. 4 dalis

John Fenn, 2011 m. vasario mėn. 26 d., www.supernaturalhousechurch.org

Viską atrakinantis raktas

Argi nebūtų puiku, kad mūsų karalystės kultūros ir vertybių studijoje būtų vienas raktas, kuris atrakina supratimo duris viskam, ką Jėzus apie tai pasakė? Gera naujiena – yra toks raktas. Mk 4:1-20 Jėzus mokė ir aiškino palyginimą apie sėją. Jis pasakė: **„Nejaugi nesuprantate šito palyginimo? Tai kaip suprasite visus kitus palyginimus?“** (Mk 4:13). Kitais žodžiais, šito palyginimo supratimas yra raktas atrakinantis gilesnę reikšmę to, ką Viešpats mokė apie Karalystę. Jei tu nesupranti ir nenaudoji rakto, kurį Jis davė, tu nesuprasi Jo palyginimų.

Šis palyginimas atskleidžia 5 dalykus, kuriuos šėtonas naudoja prieš mus, atskleidžia jo kelius ir būdus, žmogaus širdies būklę, ir kaip Žodis auga mūsų viduje, ir dar daugiau, bet apie tai aš rašysiu kitą savaitę.

Dar svarbiau yra tai, kad Jėzus apibūdina, ką reiškia Evangelijose panaudoti simboliai. Šitas paaiškinimas atrakina esminių Dangaus Karalystės vertybių ir charakteristikų suvokimą.

Simboliai

Mk 4:14 Jėzus pasakė: **„Sėjėjas sėja Žodį“**. Jis yra sėjėjas. Sėkla yra Dievo Žodis. Žemė/purvas/dirva yra žmogaus širdis su jos įvairiais atvirumo lygiais priimti Dievo Žodį.

Nustatymas šitų trijų elementų yra raktas, kuris atrakina visus Karalystės palyginimus. Jėzus visada asmuo, kuris sėja, sėkla - visada yra Žodis ir žmogaus širdis - tai būtent ta vieta, kur Jis ją randa.

Ar laikysimės jų?

Paaiškinęs simbolių reikšmes ir įvairiais būdais naudodamas tai, kaip supratimo raktą, Jėzus tuoj pat pradeda pasakoti Karalystės palyginimus Mt 13:44-46:

„Dangaus Karalystė yra kaip dirvoje paslėptas lobis. Atradęs jį, žmogus tai nuslepia: iš to džiaugsmo eina, parduoda visa, ką turi ir perka tą dirvą“.

Tai nėra palyginimas apie tai, kad jūs randate lobį, bet apie Jėzų, kuris randa jus!

Tavo širdis yra laukas - Jėzus davė mums šį raktą. Jėzus yra žmogus, kuris randa lobį (Žodį) tavo širdyje. IŠ DŽIAUGSMO Jis parduoda viską ką turi, kad nusipirktų lauką - žmogaus širdį. WOW!

Mes turime šitą lobį žemiškuose induose, kad Garbė atitektų Dievui, ne mums.

„Bet mes turime šį turtą (lobį) moliniuose induose, kad būtų aišku, jog visa viršijanti jėgos apstybė iš Dievo, o ne iš mūsų“.

„Jūs esate nupirkti už didelę kainą, tad šlovinkite Dievą...“

„...Jis apiplėšė Save ir esybe tapo tarnu ir panašus į žmones. Ir išore tapęs kaip žmogus, Jis nusižemino, tapdamas paklusnus iki mirties, iki kryžiaus mirties“.

(2 Kor4:7; 1 Kor 6:20; Fil 2:6-8)

Ar pasiruošę dar vienam?

„Vėl su Dangaus Karalyste yra kaip su **pirkliu** (Jėzus), ieškančiu **gerų perlų** (žmonių širdžių - prisiminkime, kad perlai auga iš „sėklos“ - smiltelės kriauklės viduje), atradęs **vieną brangų perlą**, jis eina, parduoda visa, ką turi, ir nusiperka jį“ (Mt 13:44-46).

Jėzus yra tas pirklys verslo kelionėje, ieškantis gerų širdžių. Jis randa vieną labai brangų perlą – tavo širdį, individo širdį, kuri Jam labai vertinga, ir Jis parduoda viską ką turi, kad nusipirktų tave! Šitame palyginime Jis atskleidžia, kad Jo misija žemėje yra asmeninė, individuali! Tu esi tas brangus perlas, ir Jis viską parduoda, kad nusipirktų tave. Wow!

Jėzus sako tą patį dalyką skirtingu būdu 13:13, bet tebenaudoja tą patį raktą „Dangaus Karalystė yra kaip raugas (**sėkla**), kurį moteris (**jis yra kepėjas**) įmaišė trijuose saikuose miltų (**žmogaus dvasia, siela, kūnas**) ir nuo jo viskas įrūgo“.

Simbolių supratimas atrakina reikšmę. Tu turi įmaišyti mieles ir palaukti, kol jos iškels visą tešlą - tai visa mūsų širdis, mūsų visos trys dalys. Užtrunka, kol užraugiamas visas mūsų gyvenimas ir t.t.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kodėl tai rašau?

Aš dalinuosi šituo palyginimu apie sėjėją ir simbolių reikšmes, kuriuos minėjo Jėzus, reikalingus tam, kad suprastum visus Jo palyginimus, todėl, kad yra tiek daug „perdėjimo“ apie karalystę. Aš noriu atskleisti meilės ir aukos esmę, žmogaus širdies vertę Viešpaties akyse, tiesą apie tavo žmogišką širdį, tiesiai iš Jo lūpų.

Atmesk visą marketingo perdėjimą būdingą mūsų dienomis apie „Karalystės“ gyvenimą, ir visus debatus virš to, kaip suprasti Dievo Karalystę, ir tu atrasi tai, ką Jis iš tiesų atskleidė apie Dangaus Karalystės vertybes.

Jis yra ūkininkas sodinantis žodžio sėklą į mūsų širdis. Viena dirva yra uolėta, kita turi erškėčių, o dar kita - gera dirva. Bet Jis beria sėklą į visas dirvas, nes myli žmogaus širdį. Jis mokė šitą pagrindinį palyginimą naudodamas tą patį raktą įvairiais būdais, kad papasakotų mums apie Savo didžią meilę, kaip didžiai Jis vertina kiekvieną iš mūsų, ir kokią didelę kainą Jis sumokėjo, kad mus atpirktų.

Gal būt tu nesijauti taip, tarsi būtum tas didžiai vertingas perlas, kurį norėdamas įsigyti Jis turėjo parduoti viską, ką turėjo. Gal būt tu nesijauti taip, tarsi tavo gyvenimas - gabalas tešlos, vertas, kad jį pilnai užraugintų Žodžio mielės. Bet tu esi vertas.

Esminis dalykas, jei mes norime turėti gyvenimą, kurį mums paruošė Dievas, yra tai, kad mes priimame mūsų vertę Jame. Nes kaip mes galime mylėti savo kaimyną, jei mes nemylime savęs? Būtina suvokti Jo meilę ir priėmimą, kad mes esame perlai, laukas su užkastu lobiu ir, kad tikrai turime augančią Žodžio sėklą savyje.

Malonė nepriklauso nuo jos priėmėjo, ir negali pagal savo prigimtį nuo jo priklausyti. Ji yra malonės davėjo širdyje. Tas kuris priima negali įtakoti malonės davėjo širdies.

Praeitą savaitę minėjau, kad pasidalinsiu daugiau apie tai, kaip „išeiti“. Taigi, dabar šitame kontekste. Jei šis supratimas ir vertybės taps tavo širdies dalimi, tu būsi mylintis, atleidžiantis, į išorę orientuotas Viešpaties Jėzaus mokinys, kurio nepatenkina niekas kita, tik bendravimas su kitais, turinčiais tas pačias dvasines vertybes, ir iš to rato - į išorę.

TAI- raktas suprasti Karalystės kultūrą ir vertybes. Tai pamatinis raktas „kaip išeiti“. Sekančią savaitę apie tai, kaip Karalystė auga mūsų viduje. Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Karalystė. 5 dalis. Šėtonas naudoja tik 5 dalykus

John Fenn, 2011 m. kovo mėn. 5 d., www.supernaturalhousechurch.org

Ar galima tiesmukai? Tu nesi šėtono taikinys

Praeitą savaitę aš rašiau apie Jėzaus mokymą, kad palyginimas apie sėjėją yra raktas suprasti visiems kitiems palyginimams. Jėzus mums davė raktą: Jis yra sėjėjas, sėkla yra Žodis, žmogaus širdis yra dirva, ir Jis naudoja šituos raktus beveik visuose Karalystės palyginimuose prasidedančiuose: „Dangaus Karalystė yra kaip...“

Palyginime apie sėjėją išvardintos dirvų rūšys atitinkančios įvairias širdis. Jėzus sakė, kad kai kurios sėklos krinta ant kieto tako, kitos į gerą dirvą, bet joje yra akmenų, kitos - į gerą dirvą, bet su piktžolėmis, ir dar kitos - tikrai į gerą dirvą, kurioje sėkla greitai ir gerai auga.

Mk4:11-20 Jis duoda palyginimo išaiškinimą. Pirma grupė „...tai tie, kuriems vos išgirdus, **tuoj pat ateina šėtonas ir išplėšia jų širdyse pasėta žodį**“ ir jis tampa nevaisingas. Kita grupė: „Išgirdę žodį, jie tuojau jį su džiaugsmu priima <...> Ištikus kokiam sunkumui ar persekiojimui **dėl žodžio**, jie tuoj pat pasipiktina“. Dar kita širdis turi kartu su sėkla augančių piktžolių: „...bet pasaulio rūpesčiai, turtų apgaulė ir sukilę geismai kitiems dalykams **nusmelkia žodį** ir jis tampa nevaisingas“.

Tai rodo, kad mes nesame šėtono atakų objektas. Gali atrodyti, kad tu esi tas taikinys, bet nesi. **Jėzus pasakė, kad žodis yra taikinys.** Klaidinga ir arogantiška būtų tikėti kitaip, arba tai būtų klaidinga

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

religija, arba viskas kartu (klaidinga doktrina - kilkime į dangų kovoti su šėtonu, arba leiskimės į pragarą kautis su juo!)

Daugelis stebisi, kodėl Paulius Naujajame Testamente labai mažai kalba apie dvasinę kovą, tai todėl, kad šėtonas persekioja ne tave, o Dievo Žodį tavyje. Mes galbūt kovojame su tamsybių jėgomis, bet tai dėl Žodžio mūsų gyvenime, ne dėl mūsų asmeniškai, štai kodėl reikalingi laiško Efeziečiams 6 skyriuje paminėti „dvasiniai ginklai“.

Taigi reikia akcentuoti tai, ką akcentavo Paulius ir kiti, kurie užrašė Naująjį Testamentą, būtent širdies būklę. Širdis turi būti gera dirva, nesukietėjusi, neakmenuota, be piktžolių, ir tu nugalėsi šėtono pastangas išplėsti žodį. Tu žinai, kaip tai veikia praktikoje, pavyzdžiui, tu kovoji su pykčiu, ir tai yra šėtono ataka prieš Žodį/Jėzų tavo gyvenime... tu turi eiti pas Dievą su šia problema, ir staiga šėtono ataka toje srityje dingsta... kas atsitiko? Tu sutvarkei savo širdies dirvą.

Tik 5 dalykai, kuriuos šėtonas gali naudoti

Jėzus pasakė, kad 1) **sunkumai** ir 2) **persekiojimai** ištinka dėl Žodžio. Sunkumai yra aplinkybių spaudimas. Persekiojimų esmė - žmonių nuomonė nukreipta prieš tave. Jėzus pasakė, kad žmonės, kurie sunkiai veržiasi per gyvenimo aplinkybes, arba kieno nors prieš juos nukreiptą nuomonę suklumpa, jeigu neturi savyje šaknų. Kokių šaknų jie neturi?

Ef 3:17 pasakyta, kad mes turime būti įsišakniję ir įsitvirtinę meilėje (agape - besąlygiška meilė). Ef 3:18-19 pasakyta, kad jei mes esame įsitvirtinę ir įsišakniję, mes galime priimti tai, kas viršija žmogaus pažinimą, tai yra pažinti Dievo meilės aukštį, gylį, ilgį ir plotį. Žmonės suklumpa dėl gyvenimo jiems metamų iššūkių, arba, kai kas nors jiems pasipriešina, kadangi jie nėra įsišakniję besąlygiškoje meilėje. Jie negali apginti Žodžio/Jėzaus savo gyvenimuose, nes jie iš tiesų nesupranta, kad yra besąlygiškai mylimi.

Kažkada vaikystėje dėl religinio auklėjimo arba netinkamo bendravimo jie nepažino besąlygiškos meilės, taigi jie neturi šaknų savyje ir todėl suklumpa, kai prasideda spaudimas iš žmonių. Taip nutinka, nes jie nepažįsta besąlygiškos meilės, ir visa, ką jie pažįsta tai tik meilė su tam tikromis sąlygomis. Pasirodymu paremta meilė akcentuoja „save“, todėl jie turi blogą savęs vertinimą ir neapykantą sau. Tu niekada nebūsi pakankamai geras, kai esi įsitvirtinęs meilėje, kuri reikalauja įvykdyti tam tikrus reikalavimus.

Atakuodamas Žodį, šėtonas nukreipia juos į save, kad jie ieškotų blogio savyje. Tuomet spaudimas ar nuomonė tampa tarsi ateinantis kažkur „iš visatos“, ar nežinia iš kur, lemiamas nuosprendis, kad jie nėra geri ir verti meilės.

Taigi, kai aplinkybės arba žmonės sukyla prieš juos jie neturi amžino pamato nei šaknų, kurios jiems kalbėtų, kad kas beatsitiktų, ir nesvarbu, ką kažkas daro ar sako, jie - OK, nes Tėvas juos myli, ir jie dėl šitos meilės gali įveikti gyvenimo iššūkius.

Mano receptas? Studijuok pirmus 3 laiško Efeziečiams skyrius ir visur, kur pasakyta „Tėvas“, arba „Dievas“ įterpk „Tėvas Dievas“, ir mąstyk kurį laiką apie kiekvieną eilutę, mąstydamas ir šlovindamas Tėvą dėl Jo didžios ir besąlygiškos meilės tau. Tai gali užtrukti tris ar daugiau savaites ir tu pakeisi seną mąstymą apie save. Tai darydamas melskis Tėvui... kalbėk Jam, viską atverk prieš dangų kreipdamasis „Tėve“, arba „ką tu mąstai apie tai, Tėve?“ - visus prašymus siųsdamas Tėvui.

Pagalčiau, skaityk visus kitus Pauliaus laiškus, ypač atkreipk dėmesį į laiškus įvadus ir daryk taip kaip su laišku Efeziečiams. Taip tu įsišaknysi ir įsitvirtinsi meilėje. Kai tu pabaigsi, ir tavo širdis bus transformuota iš uolėtos į gera dirvą, tu galėsi išstovėti prieš gyvenimo aplinkybes ir žmones.

Piktžolės:

3) „**pasaulio rūpesčiai**“, 4) „**turtų apgaulė**“ 5) „**kitų dalykų geismas įeina ir nusmelkia Žodį**, ir jis tampa nevaisingu“.

Pirmos dvi šėtono atakos yra vidinės. Kitos trys ateina iš išorės. Širdies dirva yra gera – ne uolėta, kaip pirmoji grupė. Dirva gera, bet šitie žmonės leidžia vienai ar trimis piktžolėms įeiti į jų gyvenimą, ir jos per laiką nustelbia Žodį taip, kaip piktžolių nusmelkiamas neprižiūrimas daržas.

Šitie žmonės turi Žodį savo gyvenimuose, bet jie gali turėti giliai paslėptas kartu su sėkla augančias piktžoles. Jie praleidžia metų metus ravėdami vienos, ar trijų rūšių piktžoles, bet ir vėl leisdami joms užaugti, tai mylėdami, tai vėl jų nekęsdami. Jie gali būti neturtingi, bet geisti turtų ir valdžios. Jie gali būti

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

susirūpinę, bailūs, ap sunkinti pasaulio rūpesčių. Jie gali būti įtraukti į turtų apgaulės kultūrą... ir žodis yra pamažu nustelbiamas, kai jie praranda savo vaikišką tikėjimo paprastumą, vaikosi įvairių dalykų, arba yra jų apsunkinami, ir jų tikėjimas tampa sudėtingesnis, paremtas formulėmis ir tarnavimu sau.

VIENINTELIS sprendimas yra toks, kad jie turi išrauti piktžoles su šaknimis, ir niekas kitas negali to padaryti už juos. Jų širdis yra sodas, kur kartu su Žodžiu/Viešpačiu Jėzumi auga piktžolės.

Mano receptas?

Atgailauk. Atgailauk ir sugrįžk prie geros dirvos, šaknų ir prie Evangelijos paprastumo. Palik nereikalingas doktrinas ir sroves, sugrįžk ir tiesiog mylėk Tėvą, Viešpatį Jėzų ir savo artimą taip kaip save patį. Visų pirma siek Karalystės ir Jo teisumo, ir šitie dalykai bus tau pridėti. Leisk Jam pridėti, nesistenk pridėti jų savo jėgomis. Leisk savo dangiškam Tėčiui būti tau geru.

Bet žmogaus širdis...

Būtent tai buvo svarbiausias dalykas, kai Viešpats mokė palyginimais. Žodis auga nesvarbu, kur jis pasodintas. Mes turime paruošti savo viduje dirvą Jam augti. Mes turime suminkštinti širdies dirvą, pašalinti akmenis, išravėti piktžoles. „Geroje dirvoje pasėta sėkla - tai tie, kurie išgirsta žodį, priima jį, ir duoda vaisių: kas trisdešimteriopą, kas šešiasdešimteriopą, kas šimteriopą“. Jis kalbėjo jiems: „Argi žiburys, atnešamas pakišti po indu, ar po lova? Argi ne įstatyti į žibintuvą?“ (Mk 4:20-21).

Šimteriopas derlius nieko bendro neturi su pinigais. Čia kalbama apie gerą širdies dirvą, kuri tinka sėklai augti, ir tampa šviesa tamsoje, kuri yra visų matoma. Dabar matome, kodėl šis palyginimas yra raktas suprasti visiems kitiems palyginimams, ką iš tiesų Jėzus mokė. Kai tu esi įsitvirtinęs besąlygiškoje meilėje, ir kai tavo širdyje nėra piktžolių, pastebėsi, kad šėtono atakos tapo mažiau efektingos, tik šešėlis to kas buvo anksčiau.

Kitą savaitę apie tai, kaip Karalystė auga geroje širdies dirvoje. Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Tešla. Karalystė. 6 dalis

John Fenn, 2011 m. kovo mėn. 11 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki visi,

Į ką panaši Danguos Karalystė?

Kai Jėzus pasakė „Danguos Karalystė panaši“, Jis kalbėjo apie Karalystės KELIUS žmogaus širdyje, ne apie dalykus, kuriuos mes pamatysime danguje. Mk 4:34 pasakyta, kad kuomet Jėzus pasilikdavo vienas su Savo mokiniais, Jis paaiškino visas Savo palyginimų detales, bet šitie pokalbiai nėra mums užrašyti. Taigi duokite man šiek tiek laisvės sekti Jo pavyzdžiu.

„Danguos Karalystė yra kaip raugas, kurį moteris įmaišė trijuose saikuose miltų, ir nuo jų viskas įrūgo“ (Mt 13:33). Leiskite man parašyti taip, kaip aš įsivaizduoju, kad Jėzus išaiškino šitą palyginimą savo mokiniams:

„Danguos Karalystė yra kaip Žodis pasodintas tavo širdyje, kaip raugas įmaišytas trijuose saikuose miltų. Kiekvienas saikas atitinka dalį tavęs - dvasią, sielą, kūną. Jei tu leidi Žodžiui augti savo širdyje, tu pamatysi, kaip jis užraugs visą tavo gyvenimą, veikdamas iš vidaus į išorę, iš tavo dvasios į sielą, į tavo kūną ir į tavo gyvenimo būdą“.

„Bet rūgimas yra procesas. Mielėms kilti reikia šilumos, vandens ir cukraus. Tai simbolizuoja Šventosios Dvasios saldumą tavo širdyje. Taip pat mielėms reikia šiek tiek druskos, kuri apvalo ir užkonservuoja. Tačiau, jei druską užpilsi ant žaizdos, ji sukelia skausmą. Druskos tau reikia reguliuoti augimo procesui ir išvalyti gyvenimo padarytoms žaizdoms“.

„Tešlą reikia suminkyti, palikti ją kuriam laikui ramybėje ir po to vėl suminkyti. Minkymas pašalina atliekas, kurios susidaro mūsų viduje kaip natūralus pašalinis raugo/karalystės produktas. Tu turi leisti, kad augimo procese susidariusios atliekos būtų iš tavęs išminkomos, jei ne - tešloje bus oro ir nebus substancijos, bet raugo ir atliekų mišinys“.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

„Kad galėtum augti, tu būsi patalpintas į šiltą ir saugią vietą - ta vieta Manyje, Aš rūpinuosi tavimi. Bet tu sutiksi gyvenimo šaltį ir vėl būsi minkomas, kol užaugsi Manyje iki pilno ūgio. Tada tavo gyvenimas taps kaip iškeptas kepalas skleidžiantis Mano kvapą visiems, kurie yra aplink tave. Jie ateis ir gers tą nuostabų aromatą, kuriuo tapo Manyje tavo gyvenimas, augant Karalystei iš vidaus į išorę“.

Ar dabar galite įsivaizduoti Jėzų kalbantį mokiniams susėdusiems aplink laužą, kai minia išsiskirstė?

Mes taip dažnai bandome iškepti tešlą, kol Karalystė dar mumyse nepakilusi.

Galima tai pasakyti ir kitaip: mes taip dažnai bandome nuvalyti žuvis, kol dar nesame jų pagavę. Jeigu mes norime dirbti kartu su Dangaus Karalyste žmogaus širdyje, mes turime tai daryti pasilikdami su jais tikrame bendravime ir eidami kartu su jais tokiu greičiu, kaip Kristus auga juose. (Gal 4:19; 1 Pt 2:2)

Prieš eilę metų, kai buvau Biblijos mokyklos direktoriumi, studentus aplankė pora iš Ugandos. Jie abu buvo užaugę gentinėse musulmonų šeimose, ir jei atmintis neapgauna, jis buvo vienas iš 33 vaikų šeimoje, kur buvo keturios žmonos, o ji - viena iš 14 vaikų, šeimoje, kur buvo trys žmonos.

Jie pasakojo studentams, kad 19 amžiuje misionieriai padarė daug žalos jų kraštui, nes kai asmuo įtikėdavo misionieriai reikalavo, kad jis išsiskirtų su savo netikinčia žmona ar vyru. Dėl to daug moterų ir vaikų tapo atskirti ir išplėsti iš tautinės gentinės kultūros.

Mes kalbėjome su studentais, kad tai yra mūsų atsakomybė atstovauti Jėzų žmonėms, bet priklauso nuo jų ir Šventosios Dvasios juose, kokia turi būti strategija tai padaryti. Jis auga ir transformuoja asmenį, šeimą, tautą, gentį iš vidaus į išorę, štai tokia yra Dangaus Karalystė. (Šėtonas iškreipia šitą procesą, sugriaudamas asmenį, šeimą, gentį, tautą iš vidaus į išorę).

Paulius 1 Kor 7:12-14 pasakė, kad jeigu tikintis yra vedęs netikinčią, bet vis tiek jie yra laimingi, tegu jie lieka susituokę. Įdomu ar tie misionieriai iš tikrųjų skaitė šį skyrių ir šią eilutę?

Religija siekia perkurti asmenį pagal tą paveikslą, kurio ta konkreti religija reikalauja. Religiniai žmonės bando padaryti asmenį panašų į save. Tikri ir subalansuoti Jėzaus mokiniai padeda žmonėms augti tame kaip Jėzus yra perkeitęs juos pačius.

Grįžkime atgal

Kartą, kai buvau tradicinės bažnyčios pastoriumi, viena moteris, kuri ateidavo kiekvieną kartą, kai tik atsidarydavo bažnyčios durys, priėjo pasikalbėti. Ji taip darė, nes mylėjo Viešpatį. Jos vyras buvo nepatenkintas, nes ji dažnai lankė bažnyčią. Ji tai darė, nes mylėjo Viešpatį ir norėjo, kad ir jo vyras vieną kartą būtų išgelbėtas. Jis buvo Romos katalikas, rūkantis žmogus ir jis jos nesuprato, bet leido jai garbinti Dievą taip, kaip ji norėjo.

Aš pasakiau jai, kad jos vyras teisybės. Dievas nenorės matyti jos bažnyčioje, jei ji ignoruos savo vyrą, taigi aš pasakiau, kad nenoriu jos matyti mėnesį laiko. Aš liepiau jai eiti namo, skirti laiką šeimai, ir parodyti, kad jis jai yra prioritetų viršūnėje.

Po trijų savaičių vieną sekmadienio rytą bažnyčioje pamatėme visą jų šeimą. Vyras buvo labai nustebintas savo žmonos pasikeitimu. Jis pasakė, kad jei Dievas galėjo pakeisti ją, tai ir jis norėtų būti pakeistas. Štai taip ta moteris atvedė savo vyrą pas Dievą. Jis tuoj pat panorė groti šlovintimo komandoje, nes buvo muzikantas ir mokėjo groti visais instrumentais. Jam gerai sekėsi. Jis taip pat grojo dar vienoje nedidelėje muzikos grupėje šokiuose, pobūviuose, jubiliejuose, vestuvėse ir t.t.

Iškilo klausimas, ar jis gali būti šlovintojų komandoje ir rūkyti. Aš pasakiau, kad tai man nesvarbu. Jis buvo jaunas Viešpatyje ir aš nenorėjau užminti ant to jauno Karalystės augalėlio, kuris pradėjo augti jo širdyje.

Jis buvo nuostabus visos komandos papildymas, ir draugaudamas su naujais žmonėmis, greitai augo Kristuje. Vieną dieną taip jam augant iš vidaus į išorę, seno gyvenimo dalykai nurito nuo jo kaip seni lapai nuo medžio. Niekas iš naujų draugų jam nesakė, kad jis turi mesti rūkyti arba nustoti groti toje kitoje muzikos grupėje. Kristus augo jo gyvenimo tešloje, kaip tos mielės Jėzaus palyginime, ir jis darė daug mažų pasirinkimų, kad leistų Kristui augti.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kitą savaitę aš pasidalinsiu apie tai, kaip Dangaus Karalystė auga viduje, ir apie konfliktą tarp augančio augalo ir šėtono. Užuomina: dauguma iš to, kas vadinama velnio ataka iš tiesų yra Dievas, kuris bando augti kietoje dirvoje!

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Karalystė. 7 dalis. Tai Dievas ar velnias?

John Fenn, 2011 m. kovo mėn. 19 d., www.supernaturalhousechurch.org

Įsivaizduokime

Mes matėme, kad Dangaus Karalystė yra kaip augalas augantis žmogaus širdies dirvoje, kaip mielės tešloje, augant žmogui iki pilnos brandos. Visų pirma, tai prasideda, kai mes atgimstame iš dvasios, po to – kai mes atnaujiname mūsų mintis, kad mąstytytume taip, kaip Dievas mąsto ir gyventume pagal Jo kelius, ir tada, mes išoriškai pertvarkome mūsų kūnus, fizinį pasaulį ir mūsų gyvenimą, pagal Karalystės pasikeitimus, kurie vyksta mūsų viduje.

Jis yra mūsų viduje ir auga, siekdamas užimti tą teritoriją, kuri buvo laikoma ir valdoma šėtono minčių ir kelių mūsų prote ir kūne. Dangaus Karalystė mumyse auga nugalėdama mūsų senas mintis - iššūkius, dabartinį savęs vertinimą, samprotavimus, teologiją, įpročius ir gyvenimo stilių, kaip vaikas, kuris išauga iš savo senų kelnų ir batų, ir staiga pastebi, kad jie jam jau ankšti. Taigi seni dalykai turi būti palikti, kad vaiko vystimasis nesulėtėtų ir nesustotų.

Ar tai Dievas, ar velnias?

Paulius rašė apie tai laiško Galatams 5 skyriuje, kai aiškino kaip „**kūno darbai**“ (19-21) kovoja su „**Dvasios vaisiais**“ (22-25). Tie vaisiai yra valgomi, matomi ir malonaus skonio. Tai nėra tiesiogiai Šventosios Dvasios vaisiai, bet ir žmogaus dvasios vaisiai. Kontekstas yra toks: vyksta kova tarp MŪSŲ kūno ir MŪSŲ dvasios. Jėzus sakė, kad Dangaus Karalystė yra kaip mūsų širdies dirvoje augantis augalas. Kūniškumas nori sustabdyti šito augalo augimą, nes leisdamas jam augti, bus jo nustelbtas.

Atkreipkite dėmesį, ką Paulius vadino „kūno darbai“, nes moderni krikščionybė juos vadina velniškais ar demoniškais dalykais. Bet tiesa tokia, kad tai kūniškumas, kuris kovoja su mūsų viduje augančiais Karalystės vaisiais.

„Kūno darbai yra aiškūs:

paleistuvavimas, ištvirkavimas, netyrumas, gašlavimas, stabmeldystė, burtininkavimas, priešiškus, nesantaikos, pavyduliavimai, piktumai, vaidai, nesutarimai, susiskaldymai, pavydai, žmogžudystės, girtavimai, orgijos ir panašūs dalykai...“

Tu nusprendi: Tu buvai mokomas populiarios bažnyčios kultūros, kad tai yra demonai? Biblija sako, kad tai kūno darbai. Kuo dabar tikėsi - savo Biblija, ar pamokslininku? Galėtum paklausti, kodėl Paulius parašė, kad burtininkavimas/ raganavimas yra kūno darbai - tai todėl, kad burtininkavimo šaknis yra manipuliacija. Paulius paklausė Gal 3:1: „kas jus apkerėjo?“, manipuliudamas Raštu savo naudai, iškreipdamas Žodį, kad pajungtų kitus savo kontrolei. Štai kodėl burtininkavimas yra kūniškumas, o tai yra manipuliacijos išraiška.

Ar gali kartu su kūniškumu veikti demonas - be abejo! Bet mano požiūriu, mes negalime būti taip susitelkę į velnią, kad užmirštume, jog problema yra mumyse, o ne jame. Kartą demonas, kurį bandžiau išvaryti man pasakė: „Tu negali manęs išvaryti! Jis nori, kad aš čia būčiau!“. Ir tas demonas buvo teisus.

Aš turėjau įsakyti tai dvasiai užsičiaupti, o pats padėjau vaikinui atlikti tikrą atgailą, išpažinti, kad jis atsisako ir nuodėmės, ir demono, ir tuomet demonas tyliai ir greitai paspruko. Kai mes stovėsime prieš Dievą paskutinę dieną, šalia nebus demoniuko, kad galėtume pasakyti, jog jis yra mūsų nuodėmių priežastis, todėl mes esame nekalti. Ne. Tai buvo mūsų kūniškumas, arba mūsų dvasios ir Dievo Dvasios vaisius...

Neužmirškite tų 5 dalykų, kuriuos Jėzus sako, jog šėtonas naudoja tam, kad atakuotų jus (Karalystė 5 dalis, kovo 5 d.). Šėtonas naudoja mūsų nepakankamą įsišaknijimą besąlygiškoje meilėje ir nori, kad mes

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

sukluptume, kai sutinkame gyvenimo sunkumus, ar kitų žmonių pasipriešinimą. Ir jis nustelbia Žodį mūsų širdyse, naudodamas pasaulio piktžolės, kurios auga kartu su tuo Žodžiu, kad nustelbtų Dievo Karalystę mūmuse.

Apibendrinime: Šėtonui reikia prieš tai išvardintų kūno darbų, kad jis galėtų veikti per tuos penkis Jėzaus paminėtus dalykus, kurie yra vieninteliai keliai, kuriais jis mus atakuoja. Jeigu tu neturi savyje šaknų - tai suklups. Jis visada naudos pykčio protrūkius (tavo, ar nukreiptus į tave), savanaudiškus siekimus kieno nors atžvilgiu ir t.t. Jis naudojami kūniškumu, kad atpalaiduotų tau spaudimą ir tu sukluptum.

Jeigu tu leidi pasaulio rūpesčių piktžolėms, turtų apgaulei, daiktų geismui augti kartu su Žodžiu savo širdyje, jis dar naudoja ir kitus dalykus - sekso ir pasaulio dalykų geismą, stabmeldystę (kai kažkas atsistoja tarp tavęs ir Dievo, ir tu jį garbini), savanaudiškumą ir t.t.

O šiame kampe: auga Dievo augalas

Obuolys yra natūralus obels produktas. Persikas yra natūralus persikų medžio produktas. Taip pat migdolas, ar alyvuogė, datulė, kviečiai - visi augalai subrandina vaisius pagal savo prigimtį. Dievo/Žodžio Karalystė jūsų viduje natūraliai subrandina vaisių, kai Jam leidžiama augti. Jis auga tik tiek, kiek išstumia kūno darbus, kai mes tikrai norime pakeisti savo mintis, daryti Karalystės darbus ir vykdyti Jo Žodį. Kai mes vykdome Žodį, leidžiame Karalystės augalui augti mūsų viduje, taip mes įtvirtiname JO mintis, JO kelius, JO gyvenimo stilių.

Šitos savybės yra natūralus vidinio augimo rezultatas. Neužmirškime, kad vaisius veda subrendęs medis, ir jie skirti tam, kad būtų suvartoti kitų žmonių:

„Bet Dvasios vaisiai yra meilė, džiaugsmas, ramybė, kantrybė, malonumas, gerumas, ištikimybė, romumas, susivaldymas. Tokiems dalykams nėra įstatymo. Ir kurie yra Kristaus, tie nukryžiuoja kūną su aistromis ir geismais. **Jei mes vaikštome dvasioje, mes nevykdysime kūno darbų**“ (vertimas iš anglų k.)

Petras

Jėzus mokė apie šitą procesą savo palyginimuose, ir gyvas pavyzdys yra tai, ką Jis pasakė Petriui: „Simonai, Simonai! Štai šėtonas prašė persijoti jus tarsi kviečius. Bet Aš meldžiau už tave, kad tavo tikėjimas nepalūžtų, ir tu atsivertęs stiprink savo brolius!“ (Lk 22:31-32).

Prитайkime tai, ką žinome šitam atvejui. Petras tris kartus išsigynė Viešpaties, kai žmonės apkaltino jį buvus kartu su Jėzumi. Jėzaus palyginime apie sėjėją - tai persekiojimas/ aplinkybių spaudimas. Petriui trūko įsišaknijimo besąlygiškoje meilėje, todėl jis suklopo savo kelyje.

Bet Jėzus meldėsi už jį, kad jo tikėjimas nepalūžtų. Ar buvo atsakyta šita malda? Taip. Tai reiškė, kad Viešpaties išsigynimas nebuvo visiškai Petro tikėjimo sužlugimas, bet daugiau - tai širdies būklė, nes jis tebeturėjo tikėjimą, tik suklopo sutikęs spaudimą ir prieš jį nukreiptas nuomones.

Jeigu jūs šiandieną būtumėte Petro vietoje, jūs taip pat būtumėte suklupe, kaip tai nutiko Petriui (ir daugelis iš jūsų bažnyčios ir bažnyčios kultūros jus pasmerktų). Velnias privertė jį taip pasielgti, todėl jums reikia: **a)** sudrausti dvasią, **b)** Petriui reikia vidinio išgydymo, nors anksčiau jis buvo drąsiai išpažinęs savo tikėjimą, bet vėliau savo veiksmais jo išsigynė, **c)** jeigu nori patirti prasilaužimą apsilankyk konferencijoje „Niekada daugiau neišsižadėsiu Viešpaties prie laužo, kur einu pasišildyti“, **d)** labai populiarus toks patarimas: „reikia paaukoti pinigų, kad būtų atpalaiduotas Dievo veikimas ir apsauga nugalėti baimei“.

Tačiau realybė buvo tokia: Petro širdis buvo tiriama ir bandoma, ar kūno darbai bus jo gyvenimo stilius, ar jis atgailaus ir pradės leisti Karalystei augti ir skverbtis pro pasaulio dalykus? (Jis atgailavo)

Karalystės kultūra

Karalystės kultūra savo prigimtimi yra orientuota į santykius, ir auklėjimą. Kiekvienas asmuo savo viduje turi augantį švelnų Karalystės augalą. Jų dvasios vaisius - tai rezultatas Šventosios Dvasios ir jų dvasios sąjungos bei bendravimo. Jis laukia kada galės pasireikšti, kad būtų matomas, ir suvartotas kitų!

Kai ant jūsų kažkas kūniškumo vedamas šaukia, o jūs pademonstruojate meilės, ramybės ir džiaugsmo vaisių, tuo metu žmonės susinervina ir supyksta, nes jūs nenorite prie jų prisijungti! Kūno darbai neturi jėgos prieš dvasios vaisius!

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami ispūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymystės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Mes gyvename kultūroje, kuri mano, kad mokymasis ir mokyklos, konferencijos ir seminarai padės augti, bet galutiniame rezultate, tik Žodžio vykdymas, leidžia augti ir prasiveržti Kristuje Dievo Žodžiui ir Karalystei jūmyse. Dangaus Karalystė yra kaip žmogus, kuris sodina sėklą į dirvą...

Kitą savaitę- nauja tema.

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com